

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

1999. jan.- febr.

IV. évfolyam

1. szám

Mátraverebély-Szentkút – kegyzsobor

Szenteltessék meg a Te Neved!

Mi Atyánk, szentséges Istenünk!
Te szent szeretettel szeretsz örök időktől fogva,
a föld porából keltettél életre
és magadnak teremtetted minket.
Érintsd meg lelkünket, tisztítsd meg szívünket,
hogyan szentnek hirdethessük Nevedet!

Istennek Szent Szülője,
Boldogságos Szűz Mária,
Atyának szépséges leánya,
soha nem hallott csodát tett veled
a mindenható Isten.
Nemzedékek végtelen sora
mond azóta boldognak téged,
ki hitted az Úr szavát.
Áldott legyen érte az Ő Szent Neve!

Béke Királynője,
Boldogságos Szent Anya,
Atyának szépséges leánya,
a te anyai Szíveden üt sebet,
ki megosztja
Fiad titokzatos Testének egységét.
Esedezz érettünk,
ki áldottabb vagy minden asszonynál,
hogyan megszentelhessek az Atya Nevét!

*Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,
P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.*

Tartalomjegyzék

Szent Ildefons: Üdvözlégy, világ Teremtőjének Szülőanyja!	1
Badalik Bertalan: Csak szívvel lehet szemlélni	2
A 2000. jubileumi év elé	3
II. János Pál pápa: Az Atya éve	4
Imádás és engedelmesség	6
Szent Ágoston: Szűz Mária boldogságának titka	7
II. János Pál pápa: A 2000. születésnapra készülve	7
Az első gyógyulás Lourdes-ban	8
Gobbi atya: Térjetek vissza a Mennyei Atya karjába!	10
Török József: Jézus szentségi jelenléte	11
Engesztelő ima Szűz Mária Szeplőtelen Szívéhez	14
Akathiszt a legszentebb Istenszülő Szűz Máriához	15
Mária-kegyhelyek	
Mátragyűd	16
Betania	18
A rózsafüzérbe vetett bizalommal	22
A béke szivárványa	25
A rózsafüzér	28

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón: A Szűzanya
hazalátogató máriagyűdi kegyszobra.

A *Tengernek Csillaga* folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: MHB Rt.
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

Üdvözlégy, világ Teremtőjének Szülőanyja!

Szent Ildefons

„Ó Úrnőm, Uramnak Anyja, Fiadnak szolgáló leánya, a világ Teremtőjének Szülőanyja! Kérlek, könyörgök Hozzád, vajha Uradnak, Fiadnak, az én Üdvözítőmnek szelleme élne bennem, hogy Téged az igazságnak megfelelően és méltóképpen megismerhetnélek! Rólad igazságban és méltóan szólhatnék és mindent elmondhatnék, ami igazságban és méltóképpen Rólad csak mondható: Isten választottja vagy; Isten fogadott be; Ő hívott meg; a legbensőségesebben egyesülsz Istennel; legközelebb állsz Istenhez; angyal látogatott meg; angyal üdvözölt; angyal magasztalt és nevezett boldognak. Megszólítása megzavart, a gondolat megijesztett, az üdvözlés megdöbrentett; a mondottak csodálattal töltöttek el. Hallod, hogy kegyelmet találtál Istennél és azt az utasítást kapod, hogy ne félj; bizalmad megerősödik, megvilágosítás tárja fel előtted a csodát és soha nem hallott dicsőségbe emel... A Gyermekeket említve az angyal emlékeztet a tisztaságra, a Gyermeke neve biztosítja szüzességedet és a szülés után érintetlen és tiszta maradsz. Az angyal mint örömhírt hirdeti Neked, hogy a Szent, aki Tőled születik, az Isten Fia lesz és csodálatos módon közli veled, mekkora hatalma lesz a születendő Királynak. Hogyan lehetséges ez – kérdezed és érdeklődöl a megvalósulás módja után. Halld a még soha nem hallott kijelentést, fontold meg a rendkívüli művet, irányítsd gondolatodat az ismeretlen titokra, figyelj a még soha meg nem történtre! A Szentlélek száll rád és a Magasságbeli ereje borít el. A fogantatás a teljes Szentháromság műve lesz benned. A Fiúisten testesül meg benned és születik tőled. Ezért a Szent, akit fogansz, aki tőled születik, Isten Fia lesz. Nagy lesz, az erősség Istene, minden idők Királya, mindenek Teremtője. Íme, áldott vagy az asszonyok között, a szolgálók Úrnője, Királynő a testvérek között. Lám, mostantól fogva boldognak hirdet minden nemzedék, boldognak tudnak mind a mennyei karok, boldognak magasztalnak mind a próféták, boldognak ünnepelnek minden népek. Áldottnak hirdet hitem, áldott vagy lelkemnek, áldott vagy szeretetemnek, áldottnak dicsőítelek, áldottnak magasztallak. Engedd, hogy ne szűnjek meg magasztalni Téged, amíg dicséretre méltó vagy, ne szűnjek meg szeretni, amíg magasztalásra méltó vagy és szolgálhas-

salak, amíg méltóságodat szolgálat illeti. Te, ki az egyedül igaz Istent befogadod, Fiad után következzel tekintve az Ő istenségét, Te, kitől az Isten-ember fogantatott, Fiad előtt állsz, emberségét tekintve. A múltban csak Istenért éltél, a jelenben az Isten-embert hordod szíved alatt, a jövőben világra hozod az Isten-embert. Egyszerre élvezed az anyaság és szüzesség örömeit, egyazon hűséggel Fiad és Jegyesed iránt.”

Csak szívvel lehet szemlélni

Badalik Bertalan

Érdekes megtudnunk, hogy mi volt Luther Mártonnak mint a bölcsélet és exegesis wittenbergi tanárának a véleménye Szűz Mária méltóságáról, amikor még az Anyaszentegyház tagja volt. Az isteni dolgokat szemlélő lélek finom átérzésével mondja Luther Márton, hogy Mária istenanyaságát, ezt a nagy csodát csak „szívvel lehet szemlélni”, vagyis olyan szeretettel és bensőséggel, amelyre ember csak képes. „Az a nagy dolog, hogy Mária Isten Anyja lett és ezzel senki által föl nem fogható sok és nagy jóban részesült. Ebből forraszozik minden tisztelete és minden boldogsága; az egész emberiségben egyedülálló személy, aki senkihez sem hasonló, mert a mennyei Atyával egyazon Gyermek van és ilyen Gyermek... Ezért amikor Isten Anyjának nevezzük, minden méltóságát kifejezzük; ezért senki nagyobb Róla vagy Neki nem mondhat, ha mindjárt annyi nyelve volna is, mint lomb a fán, fű a réten, csillag az égen, fövény a tengerben. Szívvel is át kell érteni, mit jelent Isten anyjának lenni.”

Olyan vallomás ez, amely a hitében meg nem zavart lélekből származik és teljesen beleillik az Anyaszentegyház Isten Anyját magasztaló kórusának dicséretébe. Akkor jön el a nagy pillanat, amikor az Egyházon kívül állók rádöbbennek erre az igazságra és velünk magasztalják az Isten anyját, a Megváltó társát és kísérőjét!

* * *

„Sok ember tudja, hogy boldogtalan, de még többen vannak, akik nem tudják, hogy boldogok is lehetnének.”

Albert Schweitzer

A 2000. jubileumi év elé

Minden ünnep nagyobb jelentőséget kap, ha felkészülünk rá. Jézus Krisztus nagy jubileumára (kétezredik születésnapjára) méltó felkészülés lenne, ha szívünkben lelkünkben megtisztulnánk! Erre ösztönöz sokszor a Szűzanya is üzeneteiben: tartsatok bűnbánatot, imádkozzatok és böjtöljetek, gyakran járuljatok szentáldozáshoz!

A böjttel „támogatott” imának nagy jelentősége van, hiszen maga Jézus mondta egy alkalommal: „ez a fajta gonosz lélek nem megy ki másképp, csak imádsággal és böjtöléssel” (vö. Mk 9,29). Tehát van olyan gonosz lélek, aki csak az imádság és böjt együttesével tartható távol. Lehet, hogy manapság a Sátán olyan nagy erővel támad, hogy az imádság mellett a böjtre is nagy szükségünk van...?

Medjugorje-ben a Szűzanya üzenetei hatására kialakult egy gyakorlat: napi szentáldozás, napi elmélkedés a Szentírás felett, szerdán és pénteken böjt (ha lehet kenyéren és vizen), hetenként, de legalább havonta szentgyónás, és naponta legalább egy tized rózsafüzér elimádkozása (Miatyánk, tíz Üdvözlégy és Dicsőség). Szentatyánk, II. János Pál pápa ezt a gyakorlatot végzi napról-napra! Ez egyben megegyezik a szentek gyakorlatával, amely a Szentírára és a szent Hagyományra épül. Jó lenne, ha minél többen bekapcsolódnánk ebbe. Ezen gyakorlatok is segítenek abban, hogy Isten megszentelje életünket és megvédjen a kísértések idején.

Kívánom, hogy az új esztendőben egyre több olvasónk részesüljön a védelemben, hogy minél többen örvendhessünk a Szűzanya palástja alatti oltalomnak a mai fizikai és lelki keresztekkel terhelt időkben.

A szerkesztő

* * *

Az Úristent magasztalom
Jóvoltáról gondolkodom
Irgalmához folyamodom,
mert meghallgat, azt jól tudom...

Úgy vezette szent Egyházát,
mint jó pásztor kedves nyáját,
ételéről gondoskodott,
utat neki ő mutatott. (ÉE. 190.)

Az Atya éve

II. János Pál pápa

A jubileum mindig a különleges kegyelem ideje, „az Úr kedves napja”, s miként mondtuk, örömmel jár. A 2000. év Jubileumának hatalmas hálaadó és dicsőítő imádságnak kell lennie, elsősorban Isten Fia megtestesüléséért és az általa végrehajtott megváltásért.

1999-nek, a közvetlen előkészület harmadik, utolsó évének az lesz a feladata, hogy a hívő ember távlatait tágítsa ki Krisztus mértékére, amely „a mennyei Atya mértéke” (vö. Mt 5,45), aki Őt küldte, s akihez visszatért (vö. Jn 16,28). „Az örök élet az, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit küldtél, Jézus Krisztust” (Jn 17,3). Az egész keresztény élet olyan, mint egy nagy zárandoklat az Atya házába, akinek föltétlen szeretete mindennap megnyilvánul az összes ember, s főleg a „tékozló fiú” felé (vö. Lk 15,11-32). Ez a zárandokút átöleli a személy bensőjét, s onnan árad a hívő közösségre, s végül az egész emberiségre.

A Jubileum, melynek középpontja Krisztus, nagy hálaadás lesz az Atya felé: „Áldott legyen az Isten, Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki Krisztusban minden lelki áldással megáldott minket fönn az égben. Mert Őbenne választott ki bennünket a világ teremtése előtt, hogy szentek és szeplőtelenek legyünk előtte a szeretetben” (Ef 1,3-4).

Ebben a harmadik évben, „az Atya felé vezető úton” minden ember lépjen rá – Krisztushoz, Megváltójához ragaszkodva – az igaz megtérés útjára! Tagadják meg a bűnt és válasszák a jót, amit az evangélium által megerősített természetörvényből eredő erkölcs és parancsolatok fejeznek ki. Ebben az összefüggésben kell átélni és ünnepelni a bűnbánat szentségét. A mai társadalomban, ahol gyakran mellőzik a legalapvetőbb erkölcsi értékeket, nagyon fontos hirdetni, hogy a megtérés a keresztény szeretet mellőzhetetlen föltétele.

Ezért főleg ebben az esztendőben hasznos lesz szemünk elé állítani a szeretet isteni erényét, emlékezetbe idézve Szent János első levelének tömör összefoglalását: „Szeretet az Isten” (J 4,8.16). A szeretet – az Isten és a felebarát iránti szeretet kettősségével – a hívő egész erkölcsi életének összefoglalása. Forrása és célja Isten.

Ebben az összefüggésben – miközben megemlékezünk arról, hogy Jézus azért jött, hogy „a szegényeknek hirdesse az evangéliu-

mot” (Mt 11,5; Lk 7,22) – hogyan ne hangsúlyoznánk még elszántabban az Egyház törődő érdeklődését a szegények és az elhagyottak iránt? Sőt azt kell mondanunk, hogy az igazságosság és a béke védelme – egy olyan világban, mint a miénk, melyet annyi összeütközés, társadalmi és gazdasági különbség jellemez – a jubileumi előkészület fontos része. Így a Levitikák könyve világánál (25,8-28) a keresztyéneknek magukra kell öltetniük a világ összes szegényeinek személyét, és a Jubileumot úgy kell képviselniük, mint alkalmas időt pl. arra, hogy elengedjék teljesen vagy legalább részben a nemzetközi adósságokat, melyek sok nemzet sorsát nehezítik. A Jubileum alkalmat kínálhat arra is, hogy a jelen kihívásai közül pl. a kultúrák közötti dialógus nehézségeit, a nők jogainak problémáját, valamint a család és a házasság javának előmozdítását átgondolják.

Szem előtt tartva továbbá, hogy „Krisztus ... éppen az Atya és az Ő szeretete misztériumának kinyilatkoztatásával megmutatja az embernek magát az embert, és föltárja előtte nagyszerű hivatását”, két feladatot föltétlenül meg kell oldani, főleg a harmadik előkészületi év során: a szembenézést a szekularizmussal és a dialógust a nagy vallásokkal.

Az első esetben vizsgálni kell a civilizáció krízisének széles témakörét, mely krízis elsősorban a technológiailag fejlettebb, de belsőleg az Istenről való elfeledkezés vagy az Ő mellőzése miatt elszegényedett Nyugaton mutatkozik. A civilizáció krízisére a szeretet civilizációjával kell válaszolni, mely a béke, a szolidaritás, az igazságosság és a szabadság egyetemes értékeire alapul, s ezek az értékek Krisztusban érik el teljességüket.

Ami a vallásokkal folytatandó dialógust illeti, a 2000-es előkészítő vigília nagy alkalom lesz – még az utóbbi évtizedek eseményeinek világosságánál is – a vallások közti dialógusra, azoknak a világos elveknek megfelelően, melyeket a II. Vatikáni Zsinat a Nostra Aetate nyilatkozatban fektetett le.

E dialógusban az első hely a zsidókat és a muzulmánokat illeti. Adja Isten, hogy e szándék megpecsételéseként közösen találkozhasunk a nagy monoteista vallások szent helyein.

Tanulmányozni kell, hogyan lehetne előkészíteni történelmi jelentőségű találkozókat egyrészt Betlehemben, Jeruzsálemben és a Sínai-hegyen – e nagy szimbolikus jelentőségű helyeken, hogy föl-

élénküljön a dialógus a zsidókkal és az iszlám hívőkkel –; másrészt más városokban a többi nagy vallás képviselőivel. Arra azonban mindig ügyelni kell, hogy ne okozunk veszedelmes félreértéseket, s óvakodjunk a szinkretizmus és a könnyelmű irenizmus veszedelmétől.

E teendők közepette a Szentséges Szűz Mária, az Atyaisten választott leánya úgy lesz jelen a hívők előtt, mint az Isten és felebarát iránti szeretet tökéletes példája. Miként ő maga mondja a Magnificatban: nagy dolgot cselekedett övele a Mindenható, és Szent az Ő neve (Lk 1,49). Az Atya az üdvtörténetben egyedülláló küldetésre választotta ki Máriát, hogy a várt Üdvözítő Édesanyja legyen. Isten hívására a Szűz teljes készséggel válaszolt: „Ime, az Úr szolgáló leánya” (1,38). Názáretben kezdődött, s Jeruzsálemben, a kereszt alatt beteljesedett anyasága ebben az évben így lesz tapasztalható, mint Isten összes gyermekeihez szóló, sürgető, szeretetteljes hívás, hogy szavát meghallgatva – „tegyétek meg, amit Krisztus mond nektek” (vö. Jn 2,5) – térjenek vissza az atyai házba.

Imádás és engedelmisség

Január hatodika eredetileg az egyház karácsonyi ünnepe volt – a keleti egyházakban ma is a régi szokás szerint tartják meg. Ezen a napon ünneplik az emberré vált Istenfiának találkozását az emberekkel. „Az Úr megjelenése” azt jelenti: Jézus Krisztus, a világ Ura, Istennek Fia gyermekként válik láthatóvá, megérinthesévé, teljesen emberivé, közelivé.

És azok az emberek, akik Keletről jöttek és a világ Urát keresték, ebben a jelentéktelen gyermekben találták meg a megígért Urat, akihez a csillag vezette őket és térdre borulva imádták Őt.

Ilyen kicsinnyé vált az Isten, hogy az emberek megközelíthessék. Az ember azonban, aki csodálkozva és imádvá borul le az Istengyermek előtt, megtapasztalja, milyen nagy és tág lesz a szíve, amikor a földön találkozik az éggel.

A három keleti bölcs csak azért találta meg a Gyermecket, mert előítélet nélkül ráhagyatkozott Isten hívására. Az engedelmisség és az imádás összetartozik.

Szűz Mária boldogságának titka

Szent Ágoston

Történt, hogy jelentették Jézusnak, miközben Ő tanítványaival beszélt, hogy Édesanyja és testvérei kint várják. Ő azonban így válaszolt: „Ki az én anyám és kik az én testvéreim? Aztán kitérte karját tanítványai felé és így szólt: Ezek az én anyám és testvéreim! Aki teljesíti mennyei Atyám akaratát, az mind testvérem, nővérem és anyám” (Mt 12,48-50).

Tehát Szűz Mária is az, mert ő teljesítette az Atya akaratát. Az Úr éppen ezért dicsérte őt, mert megtette az Atya akaratát és nem azért, mert a test testet szült. Vigyázzatok szeretetetekre! Amikor az Úr jeleket és csodákat művelve a nép között álméltkodást keltett és megmutatta, mi van elrejtve a testben, egyesek elcsodálkoztak: „Boldog a méh, mely téged hordozott!” Jézus így válaszolt: „Sokkal boldogabb, aki hallgatja Isten szavát és meg is tartja” (vö. Lk 11,27).

Ez annyit jelent: Az én Anyám, akit ti boldognak neveztek, azért boldog, mert megtartja Isten ígését, és nem azért, mert őbenne testsült meg az Ige, aki közöttünk lakozott. Azért boldog, mert megőrzi Isten ígését. Az ember azért ne az időbeli leszármazottnak örüljön elsősorban, hanem annak, ha lélekben Istenhez van kötve.

A 2000. születésnapra készülve

II. János Pál pápa

„Az a kihívás ér bennünket, hogy helyesen kell tájékoztatnunk a világot a 2000. év igazi jelentőségéről, Jézus Krisztus születésének évfordulójáról. A jubileum nem lehet egy elmúlt esemény megünneplése, bármilyen rendkívüli volt az. Egy élő jelenlét ünneplésévé, meghívássá kell válnia, hogy forduljunk Urunk második eljövetele felé, amikor majd egyszer s mindenkorra megalapítja igazságosságának, szeretetének és békéjének királyságát. Szűz Mária, aki kétezer évvel ezelőtt bemutatta a világnak a megtestesült Igét, vezesse a hírközlés alkalmazottait Jézus elé, aki az igazi Világosság és megvilágosít minden embert.”

(1997. február 28.)

Az első gyógyulás Lourdes-ban

Bouhouhorts-ék szobájában már összegyülekeztek a szomszéd-asszonyok, hogy régi szokás szerint megvarrják a gyermek halotti ingecskéjét, ha arra kerül a sor. És lehetséges, hogy már csakugyan odáig jutottak. A gyermek ott fekszik dermedten, gyorsan és hörögve lélegzik, szeme kifordult, csak a fehérje látszik. Ráncos kis arca a heves láz ellenére is barnássárga.

A kétségbeesett anya mellett ott áll Bouhouhorts, a palatörő munkás, aki rendszerint idegenben dolgozik és hetenként csak egyszer jön haza. Bouhourts, az apa a lelke mélyén örül, hogy ez a nyomorúságos kis féreg végre meghal, és ő megszabadul a keserves gondtól, lelki gyötrődéstől. Pedig távolról sem gonosz ember, és az, aki itt a szeme láttára haldoklik, a saját fia. De végre is, mit jelent egy kétesztendő gyerek? Hiszen ő csak huszonnyolc éves, és annyi fia és lánya lehet még, ahányat akar, ha a jó Isten végre megszabadítja feleségét ettől a szerencsétlenségtől. De ilyenek az asszonyok. Valóságos oroszlánerővel kapaszkodnak bele az ilyen lidércnyomásba. Bouhouhourts gyengéden megveregeti Croisine vállát. Az asszony hajsztoltan nyöszörög:

– Menj el még egyszer Dozous-hoz, Jean, vagy Peyrus-hoz, egyikük talán csak eljön...

– Mirevaló volna? – kérdi vállat vonva a férfi. – Peyrus nincsen a városban. Dozous-nak meg rendelőórája van. És úgylis láthatod, hogy már késő. A gyerek az utolsókat hörögi.

FrançoINETTE Gozos, a mészáros lánya, a szomszédasszony, a szokásos vigasztalással áll elő:

– Mit jajgatsz annyira, kedves Croisine? Légy boldog inkább! Azt akarod, hogy gyermeked szegény nyomorékként vonszolja magát át az életen? Részesült a szent keresztségben és bűn nélkül való. Angyal lesz belőle és odafönn vár majd rád...

Az asszony gyermeke ágyához szorítja a fejét. Könnyen esik a vigasztalás az olyan asszonynak, mint FrançoINETTE Gozos vagy Germaine Raval. Hiszen ő jobbat, többet kérni sem mer a magasságos égtől, mint hogy a gyermeke nyomorékként vonszolhassa magát az életen át. Ha csak életben maradna! Nem vágyódik arra, hogy egy angyal várjon rá odafenn a mennyországban. Vad álmoképek nyar-

galnak lázas agyában. Egy kép ismétlődik újra meg újra: Bernadette, amint arcát a forrás medencéjébe meríti és megmosakszik. Bouhouhorts-né lelkébe egyszerre belehasít a felismerés villáma. Ez a megmerítés és mosakodás nem céltalan, szent játék, hanem nagyszerű útmutatás, amit a Hölgy Bernadette közvetítésével szüntelen az emberek lelkére köt...

Croisine hangos sikoltással ugrik talpra. Máris elhatározta magát. Kiragadja gyermekét az ágyul szolgáló nagy kosárból, betakarja kötényébe és rohan is ki a házból. A felismerés villáma olyan vakító, hogy még annyi időt sem enged magának, hogy meleg takaróba bugyolálja a gyermeket. Jean Bouhouhorts és a szomszédasszonyok kiáltozva szaladnak utána abban a meggyőződésben, hogy a fájdalom esztét vette Croisine-nak. Az amúgyis izgalomban élő városban nagy feltűnést kelt rohanása. Senki sem tartóztatja fel. Croisine versenyt fut a halállal és egyre nagyobb előnyt nyer a többiek előtt. Még a férje sem tudja utolérni. Hatalmas embertömeg igyekszik utána a sziklabarlang felé.

A vízmedence előtt az asszony a földre omlik. Éppen csak annyi ereje van, hogy a gyermeket nyakig megmerítse a vízben.

– Vedd el vagy add vissza nekem, Szűzanyám! – jajongja. Ügyet sem vet a többiekre.

– Megölöd a kicsikét, Croisine... Hiszen a víz jéghideg... Ki akarják tépni kezéből a gyermeket, de végül hagyják, hogy csináljon, amit akar. Halálos csend lesz körös körül. Csak a gyermek kurta agonizáló hörgése hallatszik. Azután a hörgés is elhallgat.

Egyszerre csak megszólal egyik asszony a vízmedence mellett:

– Szentséges Szűzanyám... a kicsike kiáltott...

Az emberek összenéznek és elsápadnak. Bouhouhorts-né újra kötényébe takarja a gyermeket, a szívéhez szorítja és hazafelé rohan. Amikor a nehezebben mozgó tömeg utoléri, az asszony már kitárt karral, védelmezően áll az ajtóban és sutto-gva kéri:

– Legyetek csendben... Alszik... A gyermekem alszik...

A kisfiú átalussza az egész éjszakát. Reggel megiszik két teli pohár tejet. Croisine látja, amint a gyermek életében először felül a kosárban. A gyermek boldogan nevet. Az első gyógyulás, az első csoda megtörtént Lourdes-ban! (F.Werfel: Bernadette c. műve nyomán)

Térjetek vissza a Mennyei Atya karjába!

Gobbi atya

„Kezdjétek ezt az évet istenanyaságom fényében! Én vagyok az út, amelyen a béke hozzátok érkezik. A mai ember képtelen a béke megteremtésére, és ez makacs istentagadásával függ össze. Addig nem lesz béke, amíg az emberiség Isten visszautasításának és a törvénye elleni lázadásnak útját járja. Ha növekszik az önzés és az erőszakosság, egyre kegyetlenebb és véresebb háborúk törnek ki.

Az Úr kész a ti eltévelyedett és oly fenyegetett nemzedékekre kiárasztani irgalmasságának áradatát, de csak azzal a feltétellel, ha e nemzedék bűnbánóan visszatér Mennyei Atyja karjába.

Én magam is magasztaltam az Ő irgalmasságát, ami kiterjed az emberek minden nemzedékére, akik félik az Urat. Számotokra az a megmenekülés egyetlen lehetősége, hogy visszatértek az Isten iránti szeretethez és az Úr félelméhez.

Az új esztendő első napján, amikor istenanyaságom örömdetes titkát tisztelitek, felétek fordítom, szegény gyermekeim, irgalmas tekintetem. Bánatos lélekkel és aggódó hangon kérlek benneteket, térjetek vissza Istenhez, aki ugyanolyan szeretettel vár, ahogy az apa várta tékozló fia visszatérését.

Az engesztelő ima szeretetteljes keresztes hadjáratára és a bűnbánat cselekedeteire szólítalak fel benneteket. Velem együtt esdjétek ki Istentől sok távollévő gyermekem számára a visszatérés kegyelmét! Szaporítsátok mindenütt az ima-cönákulumokat, kérjétek Isten irgalmát, hogy harmatként szálljon le e világ végtelen pusztaságára! És készüljétek fel arra, hogy olyat láttok, amit emberi szem eddig még nem látott.

Én a béke útja vagyok. Általam kap az egész emberiség felhívást arra, hogy térjen vissza Istenhez, mert anyai Szívem csak az emberiség teljes visszatérésében képes diadalt aratni.” (1981. január 1.)

„Az Édesanya Szívének diadala már megkezdődött bennetek, akik engem követtek. Az Édesanya Szívének diadala hűséges fiainak lelkében és életében megy végbe. Bennük van az a jó, ami diadalt arat akkor, amikor a rossz mindenhova beférkőzik. Bennük az Isten kegyelme és szeretete diadalmaskodik, mialatt a bűn igyekszik mindent elárasztani. Tanúságot tesznek az Igazságról, amikor

tévedés vezeti félre az emberi értelmet. Az Egyházat szeretik és érte élnék, amikor azt megosztottság szakítja szét.” (1977. január 1.)

„A szeretet és a kegyelem Anyja vagyok, a megbocsátás és a könyörületé, és azért sietek végig az év kezdetén a világ utcáin, hogy gyermekeim szívébe hintsem a bánat, a jóság és a reménység magvait. Ma olyan nagy szükség van fényre és vigasztalásra!

Én vagyok a napfényt megelőző pirkadat, én vagyok az új napot kezdő hajnal. A szent öröm Anyja vagyok!

Abban az örömben kezdjétek ezt az új évet, hogy a Szentháromság Szívében éltek, és Szeplőtelen Szívem kertjében biztonságban vagytok! Ezt az évet töltsétek minannyian velem! (1983. január 1.)

Jézus szentségi jelenléte

Török József, történész, teológus

Tavaly júniusban, magát vallásosnak, ezen belül katolikusnak tartó folyóiratban az Oltáriszentséggel, illetve szentmisével kapcsolatban komoly félreértésre okot adó szöveg jelent meg. A folyóirat címét, pontos adatait azért nem írom le, mert nem óhajtok negatív hírverést kelteni az Egyház tanítását évtizedek óta büntetlenül és rendszeresen szétzilálók szellemi termékeinek.

A Jézus Krisztus szavaihoz, tanításához a maga teljességében – úgy, amint azt az Egyház Krisztus földi helytartója, a pápa Péter-utódi szolgálatának köszönhetően tévedhetetlenül tanítja – ragaszkodó hívő katolikus ember ilyen és hasonló írások olvasása után egyet tehet: imádkozik a fenti sorokat papírra vető szerzőért, meg azért, hogy azok, akiknek ez kezébe kerül, áldozatul ne essenek e tévedésnek. Ha ez az imádság – amelyet lehetőleg térdelve, az Oltáriszentség, vagy legalábbis a tabernákulum előtt végeztünk – befejeződött, akkor gondolkozzunk el azon, hogy áldozáskor milyen csoda történik velünk újra meg újra: Jézus az Oltáriszentség révén a maga teljes valóságában beköltözik szívünkbe, sőt jelen marad addig a néhány percig, ameddig az Angyalok Kenyere nem adja föl kenyér-jellegét. Ezért, régebben a valóságos jelenlét előtti mélységes megalázkodásból térdeltek a hívek az áldozás pillanatában, majd visszatérve helyükre a padokba, ezért térdeltek a szentmise befejező részei alatt, majd ezért

maradtak a pap oltártól való távozása után is néhány percig a helyükön, csendben térdelve és imádkozva egészen addig, amíg a valóságos jelenlét tart. A jelenlegi liturgia az áldás vételéhez előírja ugyan azt, hogy a hívek állva fogadják, de azt nem, hogy a templomot azonnal elhagyják, s rögtön, néha még a templomban vagy a templom előtt az ismerősökkel beszélgetni, gyakran mindössze pletykálkodni kezdenek, miközben a szentségi jelenlét csodája még ott ragyog bennük valóságosan.

Ha komolyan engesztelni akarjuk az Örök Főpapot, Jézus Krisztust az Őt érő, fent is idézett, illetén sérelmekért, akkor a szentmise befejeztével, főként ha áldoztunk, ne siessünk azonnal az evilági foglalatosságok után, hanem imádjuk még a hozzánk betért Urat addig a néhány percig, ameddig a legvalóságosabban nálunk tartózkodik. A templomi jóbarátokkal, szomszédokkal, ismerősökkel való beszélgetés várhat néhány percig. Fontos ez is mint a felebaráti szeretet jele, de az elsőség az Úr Jézust illeti.

A környezetszennyezéssel kapcsolatban...

I. Bartholomeos, Konstantinápoly pátriárkája arról nyilatkozott, hogy bűnnek tartja a környezetszennyezést. A kaliforniai Santa Barbara városban tartott szimpóziumon, mely a vallás, a tudomány és a környezet témáival foglalkozott, mondta I. Bartholomeos; „Bűnösök azok az emberek, akiket felelősség terhel egyes fajok kihalása, az isteni teremtés megzavarása miatt, akik megváltoztatják a Föld klímáját, kiirtják a természetes nedvességet biztosító erdőket, valamint mérgező anyagokkal szennyezik a földet, a levegőt és az életet.”

Híreinkből:

1998. november 22-én Pakson a Jézus Szíve templomban megalakult a Boldog Apor Vilmos püspök vértanú imaközösség, melynek jelszava:

„fegyver helyett rózsafüzért!”

Az imacsoport Magyarország felvirágoztatásáért, a nagy jubileumra készülve jött létre. Bízunk benne, hogy ezen jelszóval sok imaközösség egyetért, és egyre többen imádkozzák a rózsafüzért.

Jókívánság az új esztendőre

Szakíts időt a gondolkodásra,
szakíts időt az imára,
szakíts időt a nevetésre,
ez az erő forrása,
a legnagyobb hatalom a Földön,
a lélek muzsikája.

Szakíts időt a játékra,
szakíts időt szeretet adásra és elfogadásra,
szakíts időt az adakozásra,
ez az örök ifjúság titka,
az Istentől kapott előjog.
Túl rövid a nap ahhoz, hogy önző légy.

Szakíts időt az olvasásra,
szakíts időt arra, hogy barátságos légy,
szakíts időt a munkára,
ez a bölcsesség forrása,
a boldogság útja,
a siker díja.

Szakíts időt
a felebaráti szeretet gyakorlására,
ez a mennyország kulcsa.

E tanácsot iratta fel Teréz anya kalkuttai árvaháza falára.

* * *

„Mit használ, testvéreim, ha valaki azt mondja, hogy van hite, cselekedetei azonban nincsenek? Vajon üdvöztíti őt a hit? Mondjuk, hogy egy testvérnek vagy nővérnek nincs ruhája, s a mindennapi élelemben szükségét szenved. Ha mármost egyiktek azt mondja: »Menjetek békével! Melegedjetek! Lakjatok jól!« – de nem adja meg nekik, amire életük fönntartására szükségük van, ugyan mit használ az nekik?» (Jakab 2,14-16.)

Engesztelő ima Szűz Mária Szeplőtelen Szívéhez

első szombatra

A: Hozzád fordulunk ma, égi Édesanyánk, hogy engeszteljünk téged és elégtételt adjunk a sok megbántásért, ami Szeplőtelen Szívedet éri.

B: Oly sokan vannak akik bűnös életük miatt közömbösek, hálátlanok, elutasítóak és ellenségesek Veled szemben; Sokan tagadják kegyelmi kiváltságaidat; Sokan megvetik isteni Fiad megváltó cselekedetét.

A: Bárcsak jóvátehetnénk hódolatunkkal és szeretetünkkel, amit az értelmetlenség, a közömbösség és a bűn okozott!

B: A szentáldozásban magunkhoz vettük az Örök Atya Fiának a te Szent Fiadnak Testét. Őbenne és Ővele tisztelünk, dicsérünk és áldunk téged. Az Ő isteni Szívéből fakadó szeretet-folyam áradjon ki rád, töltsön el menynei örömmel és feledtesse el mindazt a rosszat, amit az emberek ellened tettek!

A: Hódolatunk és szeretetünk mellé tesszük bizodalmas kérésünket. Ahogy egykor rád volt bízva Krisztus testi élete, éppen úgy vedd gondozásba titokzatos Testét, a Szentegyházat!

B: Szerezz békét a nemzeteknek, szabadságot az Egyháznak, megtérést a bűnösöknek és Krisztus erényeiben való életet az egész világnak!

A: Emlékezzél meg különösen Kelet népeiről, melyek ikonjaik által tiszteltek téged bensőségesen és akiknek oly nagy szükségük van közbenjárásodra Isten trónja előtt.

B: Ők is fel lettek ajánlva és a te Szeplőtelen Szívedre lettek bízva az egész világgal együtt. Hozz nekik hitbeli megújulást, amit megígértél, ha hűségesen tiszteljük Szívedet.

A: A te anyai, gondos Szívedre bízunk újból az egész emberiséget minden bajával, nyomorúságával és ínségével együtt.

B: Vígy keresztül minket ezen idők viharán és baján! Védj meg minket anyai Szíved gondoskodó szeretetével minden emberi és ördögi csábítástól! Amen.

Imprimatur: Limpurg, 1965

* * *

„Jó Anyánk Szíve szeretet és könyörület. Nincs más kívánsága, mint minket boldoggá tenni. Csupán hozzá kell fordulni, hogy meghallgatást nyerjünk.”

(Vienney Szent János)

Akathiszt* a legszentebb Istenszülő Szűz Máriához

VII. konták

Midőn Simeon ebből a hívságos életből ki akart költözni,
mint csecsemőt kezeibe adtak téged,
de ő megismerte benned a tökéletes Istent,
azért csodálkozva kimondhatatlan
bölcsségeden így kiáltott: Alleluja...

VII. ikosz

Új teremtményt mutatott föl a Teremtő nekünk,
kik általa vagyunk, midőn természetfölötti módon megjelent,
és megőrizte Szülőjének tisztaságát,
amint volt, szeplőtelenül,
hogyan látva e csodát, énekeljük:

Üdvözlégy, hervadhatatlanság virága;
üdvözlégy, önmérséklet koronája;
üdvözlégy, ki felragyogtattad a feltámadás jelét;
üdvözlégy, angyali élet példája!

Üdvözlégy, fényes termékenységű fa, melyről a hívek táplálkoznak;
üdvözlégy, áldott árnyékot adó lombos fa, mely sokakat betakar;
üdvözlégy, mert méhedben hordoztad azt,
ki a fogságban levőket kiszabadítja;
üdvözlégy, mert a tévelygők tanítóját szülte!

Üdvözlégy, mert az igazságos Bírót megengesztetted;
üdvözlégy, mert sok bűnösnek megbocsátást szerzel;
üdvözlégy, reményfogyottak öltözeté;
üdvözlégy, szeretet, mely minden vágyat legyőz!

Üdvözlégy, Istennek szeplőtelen Jegyese!

* A bizánci liturgia himnusza, melynek éneklése alatt nem szabad ülni.
Ismeretlen költő dicsőítő éneke a VI. századból.

Mária-kegyhelyek

Máriagyűd

A Pécsről délre eső, Siklós közelében fekvő Máriagyűd (korábban Mária Gyűd, vagy egyszerűen Gyűd) hazánkban egyik legnagyobb és legrégebbi búcsújáró helye. A hagyomány szerint a Szent István idejében Pécsváradra telepített bencések a Gyűdön élő, már megtért magyarok hitének erősítésére a gyűdi forrás mellett Mária szobrot helyeztek el egy kis kápolnában. Gyűd már ekkor kezdett a környék Mária tiszteletének központjává válni. Később, 1148-ban, II. Géza király templomot építtetett itt a Tenkes-hegy oldalában Szűz Mária tiszteletére. A templom szobrához és a közelében lévő forráshoz már abban az időben is sokan zarándokoltak.

A török megszállás idején a templom előbb a görögkeletiek, majd a kálvinisták birtokába került. Gyűd 1687-ben, a törökök felett aratott nagyharsányi győzelem után szabadult föl a mohamedán uralom alól, majd 1690 körül a templom újra katolikussá lett. A török hódoltság viszonytagságos évei alatt az ősi kegyszobor eltűnt, és ennek pótlására az akkori plébános, p. Králycsevics Tamás, a horvátországi Kaproncáról hozott egy új szobrot 1698-ban. Ez azonban nem sokáig maradt a templomban, mert a Rákóczi szabadságharc idején, 1704-ben, a hadi események elől Eszékre menekítették. A háború befejeztével a gyűdiek szerették volna szobrukat visszakapni, de az eszékiek a kérést megtagadták. Az ezt követő perben a Szentszék és a császár is az eszékiek mellé állt, így a szobor Eszéken maradt az ottani ferences templomban.

Új szoborról Rudnay Mátyás pécsi püspök gondoskodott, és ismeretlen művésszel elkészíttette a jelenlegi kegyszobrot. A festett faszobrot már a XVIII. századtól kezdve öltöztették. 1784-ben készült a szobor vésett díszítésű ruhaszerű ezüst lemezzel való borítása és koronája is. A kegyszobor a templom főoltárán, a szentségház fölött áll, és a búcsújárók – régi szokás szerint – az oltárt körüljárva is tiszteleghetnek előtte.

A régi templomot Batthyány Károly gróf – később herceg és horvát bán – építtette újjá 1738 és 1742 között. A gróf az 1737. évi balkáni háborúban pestisben megbetegedett, és ekkor édesanyja, Eleonóra (született Strattmann grófnő) fogadalmat tett a gyűdi Segítő Szűznek, hogy fia meggyógyulása esetén hozzájárul a templom újjáépítéséhez. A gyógyulás néhány nap múlva bekövetkezett, és a gróf beváltotta édesanyja ígérését.

Bár Máriagyűd hosszú évszázadokon át messze földön híres volt, és az ottani csodás eseményekről, gyógyulásokról, imameghallgatásokról közel s távolban tudtak, csak Scitovszky János pécsi püspök (a későbbi esztergomi érsek és hercegprimás) nyilvánította kegyhellyé 1846-ban.

Az I. világháború utáni három éves szerb megszállást követően Zichy Gyula pécsi püspök 1921. szeptember 8-án hálaadó körmenetet vezetett Máriagyűdre. Az ő ajándéka a kegyszobron ma is látható ezüst szív. A kegytemplomot XII. Piusz pápa basilica minor rangra emelte. A templomot a XVIII. század elejétől 1948-ig a ferences atyák gondozták. A templom melletti kolostorban 1993. óta Assisi Szent Ferenc betegápoló nővérei laknak.

A máriagyűdi kegytemplomnak csaknem minden Mária ünnepen, de más egyházi ünnepeken is van búcsúnapja. Az utóbbi években egyre több cigány látogatja a templomot, különösen a pünkösdi búcsú alkalmából.

A templom alapításának 850 éves és a második kegyszobornak – az ősi, árpádkori kegyszobor utódának – 300 éves jubileuma alkalmából ez év júniusában a Magyar Katolikus Püspöki Kar tagjai ünnepi szentmisét mutattak be a kegytemplomban. A jubileum ünnepélyességét növelte, hogy ebből az alkalomból elhozták Eszékről a 300 éve készült szobrot.

Máriagyűd története szimbóluma is lehetne a balsorstépte magyar múltnak, de fölszólításnak is vehetjük, hogy minden bajunkban, nemzetünk minden megpróbáltatásában, fenyegetettségében forduljunk bizalommal a Szűzanyához! Kérjük közbenjárását abban a tudatban, hogy életünkben és a történelemben vannak olyan helyzetek, amikor ember már nem segíthet, csupán Isten ereje. Zarándokoljunk el a máriagyűdi Szűzanyához, és könyörögjünk Hozzá, hogy tanítson meg minket elkötelezett keresztényként és keresztény magyarként élni a mai anyagiassá, elvilágiasodott, a valódi értékek iránt közömbös és elmagyartalanodott világban.

K.D.

Betania

Az Andok hófödte hegyeivel, az Amazonas dzsungleivel Venezuela minden időben mély benyomást tett látogatóira. „Sierra de gracia”-nak, a kegyelem földjének nevezte el Kolumbusz Kristóf a paviai öböl torkolatát, ahonnan az Aracaibo tó felé vitorlázva fedezték fel a bennszülött indiánok cölöpökre épített, zsupfedelű kunyhóit. Ez a látvány az olasz Velencét juttatta eszükbe, és innen kapta az ország a „kis Velence,” a Venezuela nevet. Ez az ország még meg tudta őrizni az élet és a természet csodáit, meg tudta őrizni gazdag vallásos hagyományát. Megőrizték a Boldogságos Szűz Mária iránti tiszteletet, és az Ő szerető jelenlétének megnyilvánulásai évszázadokon keresztül megmutatkoztak sok-sok bűcsújáró helyén, így a híres coromotói szentélyben, Guanareban. 1652-ben itt jelent meg a Szűzanya több alkalommal az akkori indián törzsfőnöknek és kérte, hogy vegye fel a keresztség szentségét, amit ő haragosan visszautasított, de később, halála előtt mégis megkeresztelkedett és törzsének tagjait is arra buzdította, hogy térjenek a katolikus hitre. Venezuela lakosságának 96%-a katolikus.

A Boldogságos Szent Szűz nemcsak régen, hanem az utóbbi évtizedekben is gyakran meglátogatta Venezuela földjét a főváros közelében, Miranda tartományban, a Rózsafüzér plébánia területén fekvő kis farmon, melynek Betania a neve.

René Laurentin atya, a neves mariológus, a helybeli püspök kérésére utazott Betaniába. Miután megvizsgálta a tényeket, kedvezően nyilatkozott tapasztalatairól. Időt fordított arra, hogy a Bianchini családdal legyen. Nagy hatást tett rá Maria Esperanza kiegyensúlyozott élete:

„Nagyon jól ismerem őt. Olyan személy, aki valóban mindent átadott Krisztusnak. Nagymama egy olyan családban, amely a keresztyén élet mintaképe. Maria Esperanza imádságot áraszt magából, tökéletes az imában, amit nem lehet színlelni. Az ő útja a család. Hűséges feleség és anya. Kiváló képessége van arra, hogy ne csak mindennapi kötelességét lássa el, hanem hiteles lelki életet éljen, amit a szüntelen imádság tart fenn. Ő elsősorban imádkozik. Időnként egész éjjel. Nagy hatást tett rám szilárd hite.”

Maria Esperanza élete folyamán többször részesült a Boldogságos Szűz Mária, Jézus és a szentek jelenéseiben. Először Lisieux-i Szent Teréz jelent meg neki, amikor még csak ötéves volt. Tizenkétéves korá-

ban súlyos tüdőgyulladásra alatt látogatta meg őt a Szűzanya és meg is gyógyította. Első ízben tizenévesen korábban beszélt neki a Szent Szűz Betániáról. Maria Esperanza fiatal korában is gyakran járult a szentségekhez és gyakorolta a felebaráti szeretetet. 1954-ben belépett a meridai Ferences nővérekhez, de Szent Teréz ott újból megjelent neki és így szólt hozzá: „Ez nem a te hivatásod, nem kell apácának lenned, hanem hitvesként és anyaként kell üdvösségedért munkálkodnod. Ez a te megszentelődésed útja, és ezáltal kell tanúságot tenned a világban!”

Maria Esperanza férjhez ment és sorra megszülettek a Bianchini gyerekek, hat lány és egy fiú. Most már mindegyikük megházasodott.

Betaniában 1976. március 25-én látta először Maria Esperanza a Boldogságos Szűz Mária jelenését. A Szent Szűzet nagy fényesség vette körül. Így szólt: „Neked adom a mennyország egy részét ... A venezuelai Betania minden emberé, mert itt nincs különbség a népek és a vallások között. Édesanyád itt is úgy ajándékozza magát nektek, mint Lourdes-ban, Fatimában, a saragossai El Pilarban, Guanaréban és más helyeken”.

Maria Esperanzának Isten megengedi, hogy az emberi lélekbe lásson, felismerje a bajok okát és a szegény beteg és bűnös emberrel együtt imádkozzon gyógyulásért. Pio atyához szokták őt hasonlítani, akinek szintén sokat kellett szenvednie a lelkek miatt. Maria Esperanza előtt Isten olykor felfedi a jövőt takaró fátylat. Elmerült imájában sokszor látták őt felemelkedni a földről. Jézussal együtt szenved a nagyhéten, viseli sebeit és a fájdalmakat.

Az első betaniai jelenés nyolcadik évfordulóján, 1984. március 25-én, az Úr Jézus fogantatásának ünnepén a jelenések drámai fordulatot vettek, a magán jellegű jelenések nyilvánossá váltak.

A szentmise után a jelenlévők visszahúzódtak a házba, hogy megpihenjenek. Csak néhány gyermek játszott a szabadban, amikor váratlanul egy ragyogó szépségű asszony jelent meg a vízesés felett. Rózsafüzért tartott a kezében és fény övezte. Aznap 108 személy volt jelen. Mindannyian látták a Szűzanyát. Különböző társadalmi állású emberek, fiatalok és idősek, szerzetesek és világiak. Azon az ünnepen hét alkalommal jelent meg a Szent Szűz Betaniában. Látogatásai 10-15 percig tartottak, és a következő üzenetet adta: „Gyermekeim, Mária vagyok, a Szűz és az Anya, a népek és a nemzetek Megbékítője. Karomon hozom Fiamat, hogy összebékítselek bennete-

ket. Reménységet hozok minden embernek. Imádkozzátok a rózsafüzért, gyermekeim! Láttatok és hallottatok engem, hogy a valóságban is meg- tapasztaljátok; közöttetek élek. Legyetek továbbra is hűségesek felszólításomhoz! Járjátok velem együtt utakat, én foglak vezetni benneteket.”

Egyik szemtanú vallomásából idézzük: „Olyan volt, mintha egy másik világba léptem volna. Csend volt, mélységes csend. Nem tudtam hinni a szememnek. Igaz ez? Vajon él, akit látok? Teljesen fehérbe volt öltözve. Külseje olyan tiszteletreméltó volt, mint egy apácáé. A kezét nyújtotta felém, mintha hívott volna, mintha azt mondta volna: jöjj hozzám! Ruhája ragyogott, mintha gyémántok borították volna. Ugyanaz a szellő lobogtatta a mi hajunkat és ruhánkat is, mint az övét. Ruhája lengedezett a szellőben. Ragyogó fehér és gyönyörű szép volt. Olyan fehérséget ezelőtt nem láttam. Akkor megfordultam. Az embereket figyeltem. Sokan sírtak, de mindenki hihetetlenül csendes volt. Bár arcuk komoly volt, szemükben könny csillogott. Boldog pillanat volt. A csend volt az, ami magával ragadott. Belém hatolt. Átjárt. Valami nagyon-nagyon mély békét élveztem. Átható érzés volt. Mintha a mennyországban lettem volna. Csodálatosan szép volt. Nem tudom elmondani, nem tudom elmagyarázni. Olyan volt az, olyan melegség, amit csak a lelkünkben érzünk. Nem talállok rá szavakat.”

A jelenések kezdete óta sok testi-lelki gyógyulás történt Betaniában. Rákban, leukémiában és még AIDS-ben szenvedő betegek is meggyógyultak. Dr. Arietta, a Matacaibo klinika vezető sebésze végső stádiumban lévő rákos betegségéből gyógyult meg. Az orvosok lemondtak róla, amikor egy rokona tanácsára elzarándokolt Betaniába. Így számolt be feledhetetlen élményéről: „Több mint ötszázan voltak ott, amikor megkezdődött a Nap-jelenség. A Nap elveszítette ragyogó fényét, a közepe zöldszínűvé vált. Forogni kezdett és megindult felénk. Meleg sugarat árasztott testembe, a gyógyulás sugarát. Éreztem, amit a testembe hatol. Akkor a fák felett megjelent a Szent Szűz. Az égre tekintett. Jobb karján a gyermek Jézust tartotta és felénk nyújtotta. Másik karján rózsafüzér függött, mely a térdéig ért. Fényárban állt és egyszerre ragyogni kezdett. Én is éppen úgy láttam a Szűzanyát, ahogy a többiek, abban a pillanatban mégis úgy éreztem, hogy meggyógyultam.”

Ezt követően Dr. Ariettát alapos vizsgálatoknak vetette alá egy szakorvosokból álló csoport. Végső jelentésükben megállapították, hogy a gyógyulás megmagyarázhatatlan módon ment végbe.

1884. márciusától kezdve sokasodtak a jelenések és sokasodtak a látogatók. Pio Bello Ricardo, Los Teques püspöke, személyesen végzett alapos vizsgálat után pásztorlevelet adott ki, amelyben elismeri a jelenéseket. Betania a negyedik egyházilag elismert jelenési hely a XX. században.

„Megítélésem szerint Betania minden eredménye pozitív. Azok az emberek, akik az évek során felhagytak a vallásos gyakorlattal, Betániában újból megtalálták a hitüket. Azok az emberek, akik abban a veszélyben vannak, hogy elveszítik életüket és lelküket, Betániában újból magukra találhatnak. Kijelentem, hogy ezek a jelenések hitelesek, természetfeletti és isteni eredetűek.”

A püspök szívesen fogadta a Szent Szűz kérését, hogy építsenek templomot „a népek és nemzetek Megbékítőjének tiszteletére.”

Szűzanyánk arra szólít, arra biztat bennünket, hogy imádkozzuk a rózsafüzért, mivel az meg tudja fékezni a bosszúálló embereket, akik anyagi javakra vágyakozva el akarják pusztítani testvéreiket. Azt hiszik, hogy fegyvereikkel és hadseregükkel mindent megszerezhetnek, pedig csak a rózsafüzér segítségével lehet mindent elérni. Akinek van rózsafüzére, annak sikere lesz. Égi Édesanyánk azt akarja, hogy higgyünk Istenben. Azt kéri, hogy naponta imádkozzuk el a rózsafüzér tizenöt titkát, mert az megláncolja a Sátánt.

Otiosa Aristasava, a helybeli lelkész, aki Betánia lelkipásztori szolgálatait látja el, azt tapasztalta, hogy saját hite is elmélyült. Úgy véli, hogy a jelenések legfontosabb gyümölcse a kegyelem túláradásában a megtérés, amit az emberek itt tapasztalnak:

„Különösen nagy hatást tesz rám a tömeg buzgó imádsága. A gyógyulások és a megtérések szembetűnő gyümölcsei együtt vannak Betániában. Olyan emberek mondják most rendszeresen a rózsafüzért, akik azelőtt sohasem imádkoztak. Templomba járnak, gyónnak és áldoznak olyan emberek, akik azelőtt nem tették. A jelenések közelebb hozták őket Istenhez és megújították keresztény életüket.

A megtéréseken kívül az ott történt csodálatos események is elmélyítették az emberek hitét. Sűrű ködöt láttak a fák közül kiáradni, amelyben meggyógyultak. Erős fény ragyogta be a dombot, rózsáillatot éreztek, és szirmok hullottak a földre, főleg rózsaszirmok. Himnuszok dallamát hallották, amit láthatatlan kórus énekelt. Különleges fényeket és jelenségeket láttak a Napban, a vízesésben. A hívek

mégis meg vannak győződve arról, hogy Isten szeretetének legnagyobb és legjelentősebb megnyilvánulását 1991. december 8-án, a Szeplőtelen Fogantatás ünnepén kapták:

Átváltoztattam az ostyát és négy részre törtem. Magamhoz vettem az egyik részt, a másik hármát a paténán hagytam. Hálát adtam, majd a paténára tekintettem és nem tudtam hinni a szememnek, mert piros foltot láttam a Szentostyán, amint éppen cseppé alakul, ahogy a vér szívárogi ki a szúrt sebből. A vérző Ostyát eltettem a szentségtartóba. Másnap reggel hat órakor megnéztem és úgy találtam, hogy a vér friss és lecsordult. Valamennyi jelenlévő látta a csodát. Egyik szemtanú videofőlvételt készített róla. Sikerült megörökítenie a rendkívüli eseményt.

Papi életem során mindig nagy tisztelettel viseltetem az Oltáriszentség iránt. Az imádás szándékával léptem a szemináriumba. Minden reggel ötkor keltem, hogy imádjám Jézust az Oltáriszentségben. Ennek a csodának az üzenete megtérésre szólít. Az Oltáriszentség tiszteletére szólít, mert hitünknek Krisztus központúnak és eucharisztikusnak kell lennie!

Ez azt teszi láthatóvá számunkra, hogy Jézus az Oltáriszentségben is egyre csak vérzik az emberek bűne miatt. A világ bűnei miatt vérzik. Ebben a században elhagyták a hitet. Mindenekelőtt az emberek szívét betöltő erőszak, a gyűlölet, a félelem miatt vérzik.”

A vérző Szentostyát a püspök rezidenciájára vitték. A vért Caracas egyik országszerte elismert laboratóriumában vizsgálták meg. Az eredmény elgondolkoztató: a Szentostyából szivárgó folyadék emberi vér!

„A vérző Szentostya csodája igen fontos Betaniában, mivel általa Betania üzenete még szorosabb kapcsolatba kerül Jézus Krisztussal. Ez az Ő Vére ontása.

A Szűzanya jelenései mindig Jézushoz hívnak bennünket, és Jézust mindig megtaláljuk az Oltáriszentségben. A csoda fölülmúlja tudásunkat, olyan jel, amelyben Isten láthatóvá teszi a láthatatlant. Ez az eucharisztikus csoda egy misztériumot, Jézus Krisztus valóságos jelenlétét teszi láthatóvá számunkra az átváltoztatott Ostyában.”

Boldogságos Szűzanyánk a történelem folyamán sokszor járt Isten követeként az embereknel a népek megsegítésére, melyek elvetették Istent. Újból és újból följánlja szeretetét és védelmét. A megosztott, a bűnbe merült világban ismét mutat egy helyet, ahol oltalmat kereshetünk. A kegyelmek földjéről hívja a népek és nemzetek Megbékítője gyermekeit:

„Jöjjetek hozzám, az én Szívemben keressetek oltalmat! Nektek adom a Szívemet, mert én vagyok a ti Édesanyátok. Hívlak benneteket, kicsinyeim, nem számít kik vagytok és honnan jöttök, mindenkit hívok, mert az én gyermekeim vagytok és szeretlek benneteket.”

A rózsafüzérbe vetett bizalommal

Az egész világon sokan küzdenek a békéért, jogosan tiltakoznak a nukleáris fegyverek ellen, és ugyanakkor nem vesznek tudomást az abortusz elterjedtségének veszélyeiről. Kalkuttai Teréz anya többször kifejtette, hogy az abortusz a béke legnagyobb ellensége. Az abortusz nem más, mint a mi nemzedékünk gyilkosa. Teréz anya szentnek tekintette az életet annak első percétől az utolsóig, és felszedte az utca kövéről az elhagyott csecsemőket és időseket.

Közvetlenül karácsony – a Születés ünnepe – után emlékezik meg Egyházunk azokról a kisdedekről, akiket Heródes megöletett. Külön ünnepet szentel nekik. Újabban ezen a napon emlékeznek meg arról a sokmillió meg nem született magzatról is, akiket Isten törvénye és a saját életükhöz való joguk ellenére elpusztítottak.

Békéért kiáltani és abortuszt engedélyező törvényt követelni nem lehet egy időben. Mert minden képzeletet meghalad az a láthatatlan harcmező, melyen az ártatlan életek esnek áldozatul. Bárcsak szívből fakadó bűnbánatot éreznének azok, akik ebben vétkesek!

A szívében kellene megváltoznia minden embernek, hogy belássa vétkét és megtérjen. A szíveket pedig csak Isten kegyelme tudja megváltoztatni.

Imádkozni kell értük!

Erre a megállapításra jutott Philip J. Reilly atya is, aki évtizedek óta küzd a magzati élet védelméért az Amerikai Egyesült Államokban. Tapasztalatairól Európában is sok helyen beszámolt, és a Magyar Rádió katolikus adása is foglalkozott vele.

Csaknem harminc éve volt már tagja Reilly atya a Pro Life (az életért) mozgalomnak, amikor 1989 októberében, a Rózsafüzér Királynőjének ünnepén híveivel újabb akcióba kezdett. Az abortusz klinikák elé vonultak és igyekeztek lebeszélni szándékukról az oda

igyekvő asszonyokat. Emiatt közülük sokat letartóztattak és súlyos pénzbüntetésre ítélték. Így nem folytathatták küzdelmüket.

Akkor imádkozni kezdtek és sok mindent felismertek. Kezdték Isten szemével nézni a helyzetet, mert Isten szereti teremtményeit, azokat a szegény asszonyokat is, akik éppen meg akarnak válni magzatuktól. Valószínűleg sok a problémájuk, ezért inkább segíteni kell rajtuk. Nem szabad gonosztevőnek tekinteni őket, hanem szeretettel kell feléjük fordulni. Nem szabad ítélni felettük!

Jézus értük is szenvedett a kereszten. Azért halt meg, hogy ők is a mennybe jussanak.

Reilly atya és társai felismerték, hogy nagy szeretettel, békétűréssel és szelíden kell jelen lenniük a klinikák előtt. Az ilyen légkörben megtérnek a szívek. Kolostorok szerzetesnőit, idősek otthonainak lakóit és gyermekek csoportjait kérték meg, hogy imádkozzanak céljaikért. Értük is könyörögnek a fatimai IX. Piusz kolostorban, ahol a nővérek a nap huszonnégy óráján át imádkozzák az Oltáriszentség előtt a rózsafüzért. Imával és böjttel! Hisznek abban, hogy Szűz Máriának része van a kegyelmek kiosztásában. Azt tartják, értelmetlen viselkedés lenne, ha nem vennék igénybe a gonoszság legyőzésére a hathatós eszközöket és csak saját erejükre támaszkodnának.

A klinikák előtt állva mindenkiért imádkoznak. Tájékoztatót adnak, segítséget kínálnak fel Isten nevében minden asszonynak.

Reilly atya hihetetlen csodákat látott és hisz a bizalommal mondott rózsafüzér erejében. Beszámolt az egyik különleges esetről, amikor Lisieux-i Szent Teréz ünnepén több mint hetven asszony jelentkezett abortuszra az egyik klinikán. Délutánra harmincheten túljutottak a műtéten, de harmincnolcan meggondolták magukat és mégis az életet választották. Hirtelen elhatározásuk komolyan gondolkodóba ejtette az egyik orvost. Megszólította a klinika előtt imádkozó Reilly atyát és elmondta, arra az elhatározásra jutott, hogy nem olt ki több életet. Az az orvos történetesen zsidó vallású volt, ezért az atya megkérdezte, hogy megáldhatja-e? Szívesen beleegyezett. Ezért az atya megáldotta és így szólt hozzá: Isten önt ezek után az élet nagy apostolává fogja tenni! A pusztításnak ezt a helyét pedig a gyógyítás helyévé kell tenni! Az orvos igazat adott az atyának és a klinikára visszatérve ezt azonnal közölte is munkatársaival.

Reilly atya II. János Pál pápa „Evangelium Vitae” kezdetű enciklikáját idézte: „Krisztus Szent Vére ad feleletet problémáinkra.” Ne feledkezzünk meg arról, hogy a szentmisében nemcsak a kenyér változik át és lesz Krisztus Testévé, hanem a bor is átváltozik Jézus Vérévé. Az Ő drágalátos Szent Vére mentett meg minket. Szeretetből ontotta ki értünk. Ez minden ember hivatása: életét szeretetből odaadni másokért. Ha a klinikára igyekvő anya ezzel tisztában van, akkor ő is feláldozza életét gyermekéért és nem öli meg. Krisztus Szent Vére nemcsak kiengeszteli az Atya igazságosságát, hanem irgalmát is lehozza a Földre. És újjá teremt minket. Isten nagyon bízik bennünk, mondta Reilly atya, mert ebben a korban élhetünk és a halál kulturájának közepén az isteni szeretet tanúivá válhatunk.

(Msgr. Philip Reilly öt éven át volt Brooklyn-New York plébánosa, majd huszonhat éven át a papi szeminárium tanára és hat éven át rektora. A Rózsafüzér Királynője ünnepén alapította „Isten drága gyermekeit segítő társaságát”, melynek nemcsak az a célja, hogy felajánlja segítségét az abortusz klinikákra igyekvő anyáknak, hanem a klinikák előtt imádkoznak is a szívek megtéréseért. Jelenleg húsz államban van ilyen virrasztás, több mint negyvenöt püspök és három bíboros vesz részt benne.)

A béke szivárványa

1998. szeptember 13-án ünnepelték a franciaországi Kérizinenben a Boldogságos Szűz Mária jelenéseinek hatvanadik évfordulóját, ahol ő mint a „Rózsafüzér Királynője” mutatkozott be. Jeanne Louise Ramonet teheneit őrizte annak idején a réten és éppen harisnyát kötött, amikor váratlanul megjelent neki a Szent Szűz.

Most az évforduló alkalmával a látnok halála után ismét megnyitják a látogatók előtt szülőházát, illetve egyetlen szobáját, ahol születésétől kezdve élt sok éven át tizedmagával. A zárándokok elcsodálkozhatnak a rendkívül egyszerű körülményeken, és Isten választásán, aki küldötte által valami fontosat akart elmondani mindannyiunk javára. „Azért választottalak, hogy megmutassam a lelkeknek szeretetemet a nyomorúság, a szegény semmi iránt, ami te vagy. Írj szeretetből is, hogy engesztelj a sok rossz emberért, akik szívükben Isten iránti

gyűlölettel azért írják buzgón könyveiket, hogy mérget hintsenek a lelkekbe”, mondta neki Jézus, mert Jeanne Louise nem tudott könyvet írni, pedig az üzenetek, melyeket egyszerű parasztasszony léte re papírra vetett, csodálatosan szép, mély teológiai és misztikus tudásról tanúskodnak. Hosszú üzeneteket írt le emlékezetből a jelenések után a világ jelenlegi megpróbáltatásainak értelméről, a lélek belső életéről, a szenvedésről, az Úr Jézus szenvedéséről, Jézusnak és Szűz Máriának a Szentlélekben egyesült Szívéről, a két Szent Szívnek való világfelajánlásról, a Szentlélek szerepéről, Szűz Mária küldetéséről üdvösségünk elnyerésében, az Egyház szenvedéséről, Franciaország elhivatottságáról, a végső idők apostolairól, az Oltáriszentség misztériumának végtelen mélységeiről, az imádságról és a mindennapi keresztény életéről. Íme egy kis áttekintés az üzenetekből:

A Szűzanya: „Keresztények, bátorság! Isten országa közel van!”

„Sokat imádkoztatok a Szentatyáért és az Egyházért! Támogatni fogom az Egyházat, hogy majd egy napon, a rettenetes szenvedés után, melyen keresztülmegy, hirdethesse az egy, igaz, krisztusi Evangéliumot. Krisztust akkor az egész Földön szeretni és szolgálni fogják, és béke lesz”. „Mindenekelőtt az elmélkedve mondott rózsafüzérnek kell az ég felé szállnia szüntelenül! Ez a béke szívárványa, melyet Isten rajzolt irgalmasságában az Egyház egére. Olyan, mint egy rózsakoszorú, amely összeköti gyermeki szíveteke az én anyai Szívemmel.”

„Hogy megmentsem a nemzeteket, a válságba került népeket, kérem, hogy ajánlják fel ismét a világot, de ez alkalommal a Szentlélekben egyesült Szívünknek! Igen! Családjaitokat, nemzeteiteket, az egész világot fel kell ajánlani, de most ugyanabban a felajánlásban: Jézus Szentséges és Irgalmas Szívének és az én Fájdalmas és Szepőtelen Szívemnek, a mi Szentlélekben egyesült Szívünknek! Az engesztelő szeretetből fakadó felajánlás átalakítja Szívünk Sebeit az élet forrásává...E két Szív, amelyet ugyanaz a szenvedés kötött össze, diadalmaskodni fog ugyanabban a királyi uralomban...ami csak akkor valósul meg, ha már előbb a bensőtökben, a szívetekeben létezik. Bensőtökben, lelkeke titkos szentélyében akarjuk lerakni isteni királyságunk alapját: az irgalmasság, a világosság és a szeretet uralmát, ami elhozza a Földre a kimondhatatlan égi béke szellőjét.”

Jézus: „Ezért kérem, hogy ajánlják fel a világot a Szentlélekben egyesült Szívünknek! A világ, miután felajánlották, elkerüli a pusztu-

lást és isteni áldásunknak fog örövendeni. Ez a felajánlás lesz irgalmas szeretetünk lehelete, amely mindent újjáteremt és megbékéltet. Mert meg kell menteni a világot, de megmentője nem az erőszak, hanem a Szentlélek és a mi Szívünk.”

A Szűzanya: „Mert még minden remény jogos lenne, ha a szegény világ isteni Szívünkhöz menekül, hogy elkerülje a tűz és a vér özönét, ha a világ egyesíti szenvedését Jézus szenvedésével és felajánlja az Atyának, ha a világ csatlakozik az örök Ige imájához a Szentlélek eljöveteleért, aki az egyedüli alkotó erő azzal a pusztulással szemben, ami a világmindenséget fenyegeti. A Szentlélek által árad ki Krisztus Szent Vérének ereje, és csak az Ő kiáradása teszi lehetővé, hogy ez a Szent Vér hasznatokra legyen. Mivel a Szentlélek nem testesült meg, és a testben élő emberek vaksága nagy, nem képesek észrevenni Őt. Rajtam keresztül is munkálkodik ezért, aki az Ő jegyese és Krisztus kegyelmeinek kiosztója vagyok. Ütött az én órám, ami Fiamé és a Szentléleké is. A Szentlélek megtisztít és átalakít. Tűzként közli magát és egy szempillantás alatt lángba borít. Ó, azok a csodák, amelyeket majd tesz és amelyeket már most is művel! Átalakítja a lelkeket és a szíveket. A gyűlöletet és a bosszúvágyat szeretetté és irgalommá változtatja, ami végre megszerzi az emberiség számára az Egyház ragyogásával együtt az igazi örömet és gyönyörűséget.”

„A tisztulás e korszakában figyeljete a Szentlélekre, aki isteni sasként lebeg a lelkek felett. Tüzes tekintete magához vonzza azokat, akik megértették, hogy életük középpontja Ő. A rejtekben műveli csodáit, míg be nem telik az áldozatok száma. Ne az események miatt aggódjatok tehát, hanem imádkozzatok és cselekedjete, mert ez szükségesebb, mint valaha! Mivel az embereknek szükségük van Isten segítségére, ezért Isten is megkívánja az ember közreműködését. Szüksége van rátok, hogy a Gondviselés örök tervét megvalósítsa. Tartsátok fontos kötelességeiteknek, hogy méltóképpen válaszoljatok tervére és hűséges követi legyetek a Szentlélekben oly bensőségesen egyesült Szívünknek!”

„Szeressetek, segítsetek, imádkozzatok! Egyre többet imádkozzatok azért, hogy a hiteles katolicizmus hamarosan megszabadítsa a tévtanoktól a lelkek többségét minden népben. Imádkozzatok, hogy ezek a lelkek a Szentatyát követve alázatosan odatérdeljenek Jézusotok, az irgalmasság és a szeretet Királyának lábához!”

(A „Kérizinen” c. könyv a Sygnatura Kft. kiadásában jelent meg 1995-ben.)

A r ó z s a f ü z é r

Rózsafüzér kilenced a keresztények egységéért. Anyaszentegyházunk január hónapban imádságban egyesül minden keresztény emberrel, hogy együtt könyörögjünk a keresztények egységéért. A következő imával is kérlelhetjük Szűz Máriát, az Egyház Édesanyját, hogy segítsen megújulnunk a kölcsönös szeretetben.

1.) Mindennap elmondunk egy tized rózsafüzért és utána háromszor a következő fohászt: „Ő bűn nélkül fogantatott Szűz Mária, könyörögj érettünk, kik hozzád menekszünk!”

2.) A kilenced alatt győnjünk meg töredelmesen, járuljunk minden nap szentáldozáshoz, de a kilenced alatt legalább egy alkalommal.

3.) Mondjuk el mindennap a következő imádságot a keresztények egységéért:

Szűz Mária, Jézus Anyja és a mi Anyánk! Mint Édesanya úgy szeretsz mindegyikünket, mintha egyetlen gyermeked lenne, és együtt is szeretsz minket, hiszen testvérek vagyunk, egy család tagjai, Isten gyermekei.

Te Szeplőtelen Szívedben őrzöl Jézussal együtt minket is. Kicsiket és nagyokat, szegényeket és gazdagokat, betegeket és egészségeket, fiatalokat és időseket, hívőket és hitetleneket.

Segíts, hogy a te példád, a te szereteted és Jézushoz intézett hatásos imád által megtanuljunk meghallgatni, sokféleségünkben elfogadni, megérteni egymást, beszélni tudjunk egymással és egyetlen Egyházba, Jézus Titokzatos Testébe gyűljünk, hogy az Ő Szava szerint egy nyáj és egy Pásztor legyen az imádandó Szentháromság dicsőítésére és magasztalására! Amen.

Imprimatur: Párizs, 1995.

* * *

Gyermekeim, boldog ünnepet!

Az én ünnepem az,
amikor látom, hogy egybegyűltek.

A ti imátok az én ünnepem. A ti hitetek az én ünnepem.

A ti szívetek egysége az én ünnepem!

A Szűzanya szavai Myrnához 1985-ben.

Szenteltessék meg a Te Neved!

Mi Atyánk, szentséges Istenünk!
Te szent szeretettel szeretsz örök időktől fogva,
a föld porából keltettél életre
és magadnak teremtetted minket.
Érintsd meg lelkünket, tisztítsd meg szívünket,
hogyan szentnek hirdethessük Nevedet!

Istennek Szent Szülője,
Boldogságos Szűz Mária,
Atyának szépséges leánya,
soha nem hallott csodát tett veled
a mindenható Isten.
Nemzedékek végtelen sora
mond azóta boldognak téged,
ki hitted az Úr szavát.
Áldott legyen érte az Ő Szent Neve!

Béke Királynője,
Boldogságos Szent Anya,
Atyának szépséges leánya,
a te anyai Szíveden üt sebet,
ki megosztja
Fiad titokzatos Testének egységét.
Esedezz érettünk,
ki áldottabb vagy minden asszonynál,
hogyan megszentelhessek az Atya Nevét!

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

Szent Ildefons: Üdvözlégy, világ Teremtőjének Szülőanyja!	1
Badalik Bertalan: Csak szívvel lehet szemlélni	2
A 2000. jubileumi év elé	3
II. János Pál pápa: Az Atya éve	4
Imádás és engedelmesség	6
Szent Ágoston: Szűz Mária boldogságának titka	7
II. János Pál pápa: A 2000. születésnapra készülve	7
Az első gyógyulás Lourdes-ban	8
Gobbi atya: Térjetek vissza a Mennyei Atya karjába!	10
Török József: Jézus szentségi jelenléte	11
Engesztelő ima Szűz Mária Szepültelen Szívéhez	14
Akathiszt a legszentebb Istenszülő Szűz Máriához	15
Mária-kegyhelyek	
Mátragyűd	16
Betania	18
A rózsafüzérbe vetett bizalommal	22
A béke szivárványa	25
A rózsafüzér	28

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón: A Szűzanya
hazalátogató máriagyűdi kegyszobra.

A *Tengernek Csillaga* folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: MHB Rt.
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243